

Meditace k vrcholnému létu

Zdeněk Váňa

Výklad dr. Zdeňka Váni k verši pro tuto dobu z Kalendáře duše Rudolfa Steinera

Dar ducha v nitru skrýt

mi káže přísně tušení,

by božské dary zrály,

v základech duše uzrávaly

a plody jáství přinesly.

Po spojení duše se světem, za jehož smyslovým zdáním mohla vycit'ovat duchovní tkaní, jde nyní o to, aby sílu, přijatou z okolního duchovního světa, uchovala jako vzácný dar ve svém nitru:

Dar ducha v nitru skrýt

mi káže přísně tušení,...

K tomu ji se vši vážností a přísností vyzývá její vlastní tušení, jež ji provází jako anděl strážný celým letním putováním. Když nyní začíná její opětovný sestup k Zemi, zaznívá motiv tušení jako napomenutí, aby neplýtvala darovaným světlem marnotratně jako bludičky v Goethově pohádce, nýbrž aby je jako zelený had uschovala ve svém nitru a dala mu tiše a skrytě zářit.

Nejmocnějším zážitkem v přírodě na sklonku července je zrání. Především obilné klasy, objímané slunečním světlem a teplem, zlátnou v procesu zrání a jsou tak pro duši obrazem toho, co se odehrává v jejím vlastním nitru:

... by božské dary zrály ...

Darovaná síla světového Slova je světelným semenem, zasetým do duše, jež je má v sobě skrýt jako zkyplená půda obilné zrna a přivést je k růstu a zrání. Půdou pro tento proces jsou „základy duše“:

... v základech duše uzrávaly...

- oblast vnitřního tepla, duševního ohně citivého či pocitového těla. Jestliže duše přijala božský dar se vši vřelostí a s vnitřním teplem, jež čerpá z této sféry své bytosti, pak v ní může zaseté semeno nejen zdárně růst a zrán, nýbrž přinese jednou plody i její vlastní individualitě:

... a plody jáství přinesly.

Dotyk s Duchem světa v takovémto zážitku léta nevede tedy lidské já k rozplynutí v nekonečném oceánu Božství, nýbrž je naopak posvěcením jeho svobodné, samostatné existence.

V Raku působící Duchy Moudrosti, hovořící k lidstvu i ve vlnícím se obilí, můžeme prosit o požehnání, očistění a uzdravení svého éterického-životního-povahového těla. Toto tělo totiž jako vklad budoucímu člověku vytvořili v pradávnmém kosmu tzv. Starého Slunce a tím oživilí dosud mrtvou prahmotu pro budoucí lidská těla fyzická. I dnes nám mohou jejich posvátné duchovně uzdravující síly pomáhat v obnově a přípravě na další věky lidského vývoje, směřující jednou k existenci na dalším kosmu, zvaném Nový Jupiter, v bibli Nový Jeruzalém.

V podvečerním tichém stanutí u lánů obilí můžeme tušit, kterak se imaginární letní zlato kosmických výšin snoubí s duchovní modří zemských hlubin, které imaginárně představují tu podzemní úroveň, kde je zemské těleso již Kristem produhovněno. Sladká vůně metajících obilných semen je výdechem zemské duše, toužící se zasubovat s nebeskou Milostí letního vysokého nebe, plného světových myšlenek pod zamyšleným a člověka bedlivě pozorujícím a nabádajícím pohledem letního Archanděla Uriela.